

PUAN

María Alché / Benjamín Naishtat, 2023

1263

ESTREA EN NUMAX: 27.03.2024 | V.O. | 111 min

Marcelo (Marcelo Subiotto) dedicou a súa vida ao ensino de filosofía na Universidade de Buenos Aires. Cando o seu mentor morre inesperadamente, asume que herdará a titularidade da cátedra vacante. Non imaxina que o carismático Rafael Sujarchuk (Leonardo Sbaraglia) volverá de Alemaña para disputarlle o posto. Comeza entón unha batalla sen cuartel entre dous profesores extremadamente opostos nos seus estilos e pedagogías.

«Hai activismo, hai toma de conciencia, hai ridiculización, pero tamén emoción e tenrura, con dous actores increíbles»

Pepa Blanes, CADENA SER

Entrevista con María Alché e Benjamín Naishtat: «Puan vai da comedia torpe e o gag a algo máis serio e ambicioso»

Por Diego Batlle

Como e cando xurdiu a idea de Puan? María Alché [MA]: O primeiro que xurdiu foi facer unha película para Marcelo Subiotto. Marcelo é un actor extraordinario con habilidades para o canto, a acrobacia, con gran adestramento físico. Seduciunos a idea de escribir algo para el. Non é habitual empezar polo actor, pero así foi. Si sabemos que tiña que ter algo de ton de comedia. Recentemente aí empezamos a pensar no universo da Filosofía que dalgunha maneira era familiar para os dous desde diferentes perspectivas. E logo a deriva do do guion foi levando cara a outros lugares, a propia escritura foinos sorprendendo.

Benjamín Naishtat [BN]: A idea foi Puan, que non é só Filosofía e Letras da UBA senón todo un micromundo moi particular. Interesábanos tamén o edificio, que foi unha fábrica de cigarros e ten por tanto un sinal industrial. Aí dentro estase pensando o sentido do mundo, de vivir. Buscamos un contrapunto entre o que se está pensando aí e a realidade do espazo coa súa arquitectura rocambolesca. Marcelo (Subiotto) e María (Alché) pasaron polas aulas de Puan, polo que é un lugar bastante familiar e próximo. Ademais, o meu pai foi docente de Filosofía da UBA, aínda que noutra facultade.

MA: Pensamos a Marcelo como profesor de Filosofía, co seu corpo e a súa torpeza na vida cotiá, pero tamén noutro nivel e estadio. Preguntámonos sobre o dereito para pensar as Humanidades nun país como Arxentina. Parecería como que as grandes preguntas da Filosofía sobre o espazo, sobre Deus, corresponden a outros países máis avanzados ou coas súas urxencias resoltas. Con todo, hai como unha decisión moi contundente de Puan: nós aquí, mesmo nestas condicións, imos ter teóricos de catro horas, imos ir contra a velocidade, a aceleración do presente, o efémero de TikTok, manexámonos con outros tempos, outras regras, poñemos en valor aos profesores e profesoras que van a contrafío para pensar e facernos preguntas. Por tanto, Puan terminou indo da comedia torpe e o gag a algo moito máis serio e ambicioso.

Peter Sellers foi unha das referenzas que tiñan? Peter Sellers, as comedias de Alexander Payne...

O protagonista por momentos fíxome lembrar ao personaxe de Barry Egan de Adam Sandler en *Punch-Drunk Love* (2002) de Paul Thomas Anderson... MA: Si cando a pensamos falamos desde esa película de Paul Thomas Anderson ata Buster Keaton, da comedia física máis pura, do regador regado... A historia do cinema desde os seus inicios estivo marcada polo gag.

BN: Tamén hai algo da comedia política á Nanni Moretti, de Pier Paolo Pasolini, o cinema italiano sempre entrou na política dunha maneira máis desacartonada, menos intelectual e solemne que, por exemplo, o francés...

Publicado en otroscines.com

Na librería
NUMAX
numax.org/librería

La fórmula preferida del profesor,
Yoko Ogawa.
Tusquets

¿Qué es la filosofía?,
Félix Guattari / Gilles Deleuze.
Anagrama

Escuela de aprendices,
Marina Garcés.
Galaxia Gutenberg